

Obține cât de mult poți din ceea ce ai

A fost odată ca niciodată un fermier care avea o fermă nu departe de un sat. El avea o avere foarte mică dar roadele micii sale ferme îi permiteau să-și întrețină familia. Printre puținele lucruri pe care le deținea se afla un bătrân catâr. De-a lungul anilor animalul îl ajutase să are pământul, să ducă produsele sale în sat, și, înhămat la căruță, în fiecare duminică ducea familia la biserică în sat.

Satul lângă care fermierul locuia sărbătorea toate ocaziile, și pentru intrarea în noul an au decis să sărbătorească cu artificii. Nimeni nu s-a gândit cum ar putea afecta acest lucru pe un bătrân catâr aflat într-un grajd din apropiere.

Catârul stătea în grajdul său, își pusese capul pe pământ, avea ochii închiși, picotind liniștit în seara noului an, când dintr-o dată cerul a explodat în raze ciudate de lumină și zgomote care ar fi putut însemna că un război a început. Bietul catâr, crezând că a venit sfârșitul lumii, a luat-o la fugă speriat, alergând terorizat și neatent de-a lungul curții. Așa cum s-a întâmplat, era o fântână veche în curte. Era uscată și nefolosită, nemaivând apă în ea de mai mulți ani. În mod normal, catârul ar fi evitat-o cu multă grijă. Dar în întunericul nopții și copleșit de teroare, catârul s-a împiedicat și a căzut în fântâna îngustă. Din fericire el a aterizat nevătămat la fundul fântânii.

A doua zi fermierul fost surprins să nu-și găsească catârul și a început să caute de-a lungul și de-a latul proprietății sale. Nu a durat mult până a auzit un vag răget de catâr, cu ecou, venind din adâncurile fântânii, și spre mirarea sa a văzut catârul stând la fundul fântânii. Nu exista nici o posibilitate ca el să coboare jos în fântână ca să ajungă la catâr. În sat nu exista nici o scară suficient de lungă ca să ajungă la fundul vechii fântâni, și, în plus, chiar dacă ar fi putut să coboare, cum ar fi putut să scoată catârul? A chemat prietenii săi fermieri în ajutor. Ei s-au gândit să alcătuiască un sistem de scripeți pentru a coborî fermierul jos la catâr, dar pereții fântânii erau vechi și se prăbușeau. Era

prea riscant. Chiar dacă ar fi coborât pe cineva jos la catâr, cum ar fi putut atașa o șă pentru a ridica catârul într-un spațiu așa mic?

Fermierii stătateau în jurul fântânii, scărpinându-se în cap. “Este fără speranță” spuse unul. “Imposibil”, spuse altul. “Va muri de o moarte lentă și dureroasă acolo jos” spuse un al treilea fermier. Cel mai bine este să îl lipsim de durere. Așa că fermierii au luat niște lopeți și au început să arunce pământ pentru a îngropa măgarul.

La fundul fântânii, catârul simți ceva ciudat, ca o ploaie uscată, venind peste el; s-a scuturat astfel încât pământul a căzut lângă copitele sale. Catârul s-a mișcat și pământul s-a întărit sub copitele sale. Mai mult pământ a căzut pe spatele său. S-a scuturat din nou și a bătucit din nou pământul căzut. A fost surprins să descopere, după ce a făcut aceasta pentru o vreme, că fundul fântânii se ridicase câțiva centimetri. Se uita la zid și era cu mai sus decât fusese înainte. Cu cât aruncau fermierii mai mult pământ, cu atât mai mult se scutura catârul și bătuca pământul sub copitele sale, și cu atât se ridica mai sus, puțin câte puțin... Da, ați ghicit, până la urmă catârul a ajuns sus, și a fost salvat.

După 101 Healing Stories for Kids and Teens de George W. Burns